

Odůvodnění

Správní řízení ve věci plnění povinností při zpracování osobních údajů z kamerového systému bylo zahájeno oznámením o zahájení správního řízení, které bylo účastníkovi řízení, Družstvu nájemníků Jahodová 42, družstvo, doručeno dne 27. ledna 2014. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět, který je součástí spisu správního řízení.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení umístil na veřejně přístupné nástěnce v bytovém domě Jahodová 2889/42, 106 00 Praha 10 fotografie ..., pořízené dne 18. prosince 2013 v prostoru před výtahem bytového domu Jahodová 2889/42, 106 00 Praha 10, spolu s popisem jednání jmenovaného (text s nadpisem „Znečištění chodby“). Předmětné fotografie přitom byly pořízeny z kamerového systému, který je v tomto bytovém domě účastníkem řízení provozován. Současně je ze spisového materiálu zřejmé, že k tomuto postupu ... nedal souhlas.

Účastník řízení, zastoupený ..., advokátem, ve svém vyjádření, které obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 21. února 2014, uvedl, že před započítím zpracování a shromažďování osobních údajů splnil podmínky předpokládané zákonem č. 101/2000 Sb. a po dobu shromažďování údajů postupoval v souladu se stanoveným účelem pro zpracování a shromažďování osobních údajů. Účelem a důvodem pro zřízení kamerového systému v domě byl a je zájem na ochraně majetku a s tím související ochrana před vandalismem a zamezení vstupu do domu nežádoucích osob. Účastník řízení se domnívá, že v rámci zpracování osobních údajů postupoval v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., když v průběhu zpracování dat respektoval limity vyplývající právě z účelu daného zpracování osobních údajů, přičemž neshromažďoval data, která jsou z hlediska daného zpracování nadbytečná, neuchovával získané osobní údaje déle, než je nezbytné pro naplnění sledovaného účelu a osobní údaje využíval výhradně v souladu s účelem jejich zpracování.

Účastník řízení si je vědom toho, že při zpracování osobních údajů musí postupovat tak, aby bylo zachováno právo jednotlivce na ochranu soukromí a nedocházelo k neoprávněným zásahům do základních práv a svobod obyvatel domu. K záznamu, na němž je zachycen přesně neidentifikovatelný pán se psem, pořízenému dne 18. prosince 2013, se domnívá, že shromáždění předmětného záznamu splňuje účel na ochranu majetku v domě, pro jaký byl kamerový systém pořízen. Přestože je na záznamu zachycen pán se psem, nelze z něj přesně identifikovat obličej osoby, tudíž se nemůže jednat o zveřejnění osobních údajů. Účastník si není vědom jiného způsobu, kterým by měl účinně varovat obyvatele domu, že v jejich domě dochází ke znečišťování společných prostor. Účastník řízení se domnívá, že v rámci soužití obyvatel domu je nezbytné respektovat alespoň minimální hygienická opatření, k nimž rozhodně nepatří zanechávat exkrementy svého zvířete bez povšimnutí.

Účastník řízení rovněž poukazuje na ustanovení § 14 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle kterého se každý může v případě ohrožení svého práva domáhat přiměřeným způsobem zjednání nápravy. Postup, který zvolil účastník řízení při zjištění zásahu do práva na ochranu majetku tak dle citovaného ustanovení občanského zákoníku považoval za přiměřený. V návaznosti na zahájené správní řízení se účastník řízení detailněji seznámil s problematikou zpracování a

shromažďování osobních údajů, a proto bude napříště v obdobných případech postupovat tak, že záznam s údaji, o němž se domnívá, že zasahuje do práv na ochranu majetku, předá orgánům činným v trestním řízení, případně příslušnému úřadu k projednání přestupku. V této souvislosti však účastník řízení pochybuje o tom, zda očekávaná pomoc orgánu veřejné moci bude dostatečně rychlá a účinná. V případě, že správní orgán i přes výše uvedené skutečnosti dospěje k závěru, že se účastník řízení dopustil správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., žádá o uložení sankce co možná nejmírnější, a to s přihlédnutím k okolnostem spáchání deliktu, kterým byla snaha chránit majetek obyvatelů domu před znečištěním, jakož i k tomu, že se ve svých důsledcích jednalo o výstrahu, aniž by jednání mělo dopad do soukromí dotčené osoby, stejně jako k minimální závažnosti protiprávního jednání. Dále účastník žádá, aby správní orgán přihlédl i k jednání, kterého se dotčená osoba dopustila a které je dle obecně přijímaných hygienických pravidel zcela neslučitelné s dobrými společenskými mravy a domovním řádem. Závěrem účastník řízení vyjádřil snahu postupovat v budoucnu v obdobných případech s poučením, které se mu v souvislosti s projednávanou věcí dostalo.

K předmětu tohoto správního řízení lze konstatovat, že instalací kamerového systému se záznamem dochází ke zpracování osobních údajů, neboť v prostředí, v němž se pravidelně pohybují osoby, je nepochybné, že prostřednictvím kamer dochází ke shromažďování informací o konkrétních fyzických osobách, tj. osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Je přitom dle názoru správního orgánu zřejmé, že tyto osoby jsou z těchto záznamů identifikovatelné ve smyslu shora uvedeného ustanovení (přičemž je z hlediska definice pojmu osobní údaj nepodstatné, zda jsou identifikovatelné přímo účastníkem řízení nebo následně jinými, třetími subjekty). K jednání účastníka řízení je nutno uvést, že s ohledem na rozsah zveřejněných informací, tj. fotografie subjektu údajů, popis jeho jednání a okolnosti, v jejichž rámci byly zveřejněny, je zjevné, že zcela jistě dotčenou osobu mohli ztotožnit minimálně všichni obyvatelé bytového domu účastníka řízení, jeho příbuzní a známí.

Shromažďování a případně i další využívání osobních údajů prostřednictvím kamerového systému se záznamem je formou zpracování definovanou v § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., a proto se tento zákon na provozování kamerového systému se záznamem plně vztahuje. Účastník řízení přitom určil účel zpracování, stanovil kamerový systém jako prostředek zpracování, sám zpracování provádí a odpovídá za něj, je tedy správcem osobních údajů (získaných záznamem z kamerového systému) ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.

K vyjádření účastníka řízení lze konstatovat, že účastník řízení v případě zahájení zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému plně odpovídá za to, že bude osobní údaje zpracovávat v souladu s povinnostmi uloženými mu zákonem č. 101/2000 Sb. Účastník řízení je proto mimo jiné povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny [§ 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.], a nemůže je používat v žádném případě k jinému účelu. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje, jen pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas. Účelem zpracování osobních údajů kamerovým systémem byla účastníkem řízení deklarovaná ochrana jeho majetku, což jistě nelze zajistit zveřejněním fotografií předmětným způsobem v případě znečištění chodby.

K věci lze dále uvést, že ani žádný jiný obecně závazný právní předpis správci neumožňuje shora popsaným způsobem zveřejnit osobní údaje subjektu, který případně porušil některou ze smluvních povinností vyplývajících ze soukromoprávních vztahů. Pokud tedy nebylo zveřejnění osobních údajů pro případ porušení smluvních povinností vyplývajících ze soukromoprávních vztahů zakotveno např. v žádných dokumentech upravujících právní vztahy mezi účastníkem řízení jako správcem a nájemníky jako subjekty údajů, lze k tomuto zveřejnění přistoupit pouze, pokud by s tím subjekt údajů vyslovil souhlas. Tento souhlas nelze ani nahradit souhlasem žádného orgánu účastníka řízení. Pokud dojde k ohrožení nebo ničení majetku účastníka řízení, lze podat podnět příslušným orgánům (orgánům činným v trestním řízení, přestupkovým orgánům) a nikoli nahrazovat jejich působnost. Pro úplnost je možné v souvislosti s pořizováním obrazových či zvukových záznamů zmínit také zákon č. 89/2012 Sb., dle kterého lze podobu člověka a obrazové a zvukové záznamy týkající se soukromí člověka pořídít nebo použít jen s jeho svolením (§ 85 a § 86) a bez svolení jen ve vymezených případech (zejména § 88 a § 89).

Ze shromážděných podkladů i vyjádření účastníka řízení dále vyplývá, že předmětné fotografie zveřejnil účastník řízení zcela záměrně jako důraznější formu výzvy k dodržování pořádku v bytovém domě a s vědomím toho, že fotografie obsahují osobní údaje, protože bez tohoto vědomí a úmyslu by umístění fotografií postrádalo smysl.

Správní orgán tedy považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. svým jednáním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Podle názoru správního orgánu přitom předmětné zveřejnění osobních údajů může vést k poškození jména dotčeného subjektu údajů a navíc bylo možno v předmětné věci využít jiné právními předpisy stanovené prostředky nápravy.

Při stanovení výše sankce bylo jako okolnost zvyšující závažnost jednání účastníka řízení hodnoceno to, že zveřejnění osobních údajů předmětným způsobem je nepřípustným zasahováním do soukromí osoby, neboť zpřístupněním takového údaje může dojít k poškození dobrého jména postižené osoby v mnoha dalších soukromoprávních i veřejnoprávních vztazích. Jako k okolnosti snižující závažnost protiprávního jednání bylo přihlédnuto k tomu, že se jednalo o zveřejnění osobních údajů pouze jedné osoby a dále k tomu, že účastník řízení se k jednání, které zakládá porušení povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., doznal a k tomu, že předmětné informace byly umístěny na místě nikoli zcela veřejně přístupném. Po souhrnném zhodnocení výše uvedeného došel správní orgán při stanovení výše sankce k závěru, že následek protiprávního stavu, tedy porušení právem chráněného zájmu, jímž je v předmětné věci ochrana osobních údajů, nebyl závažný, a proto byla stanovena sankce při samé dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši

paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 21. března 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností